



Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑ, (Μάρτιος). — Ο πόλεμος που συμπληρώνει αιώνας τον εβδομον μήνα της... ηλικίας του, μη νομιστεί προς Θεού, πως άφησε τελείως ανεπηρέαστον από τα άγαθά του, το κλειδόν 'Αστυ! Μπορούμε να είμαστε όσο θέλουμε ξένοιστοι και άμεριμνοι, πού λέει ο λόγος στη μακαρία ουδετερότητά μας. Η 'Αθήνα μπορεί να απέχει σταθμούς και παρασάγγας από τους αймаτοβαμμένους στίβους του δάιδρου και της ανθρωποσφαγής. Εν τούτοις ο τρομερός βροντημός του 'Αρεως, φθάνει σάν μακρινός αντίλαλος, ως αυτήν εδών την ειρηνική εσαχιά των Βαλκανίων. Έρχεται σάν απήχησις βροντής και κάνει να τρέμει από τη φρίκη ή άβρη επιδερμίδα του Πτολιέθρου...

Φυσικά ο αντίκτυπος του πολέμου γίνεται αισθητός με ένα πλήθος χαρακτηριστικών έκδηλώσεων και συμπτωμάτων σε όλον τον κόσμο, σε όλες τις χώρες και στην 'Ελλάδα φυσικά.

Αλλά στην 'Αθήνα η καινούργια πολεμική άνεμοζάλη είχε και την ευχάριστη όψη της. Περιορίσθη έν πρώτους σημαντικά ή λιγγιώδης κινήσις των τροχοφόρων στους δρόμους διά λόγους οικονομίας καυσίμου βίλης και συναλλαγματός.

Πράγματι ένα από τα πρώτα κυβερνητικά μέτρα, πραγματικά

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΡΤΑΡΙΟΥ

Τού κ. Σ. ΒΕΡΒΕΝΗ

Είχα δλη τη διάθεση κ. Λεοντή, το θεωρώ μάλιστα άποχρώεση, να σου σφίξω το χέρι, για τή πλούσια και άριστη σε ύλη και εμφάνιση 'Εξέλιξη' σου. Ξεπερνά όλα τα άνάλογα επαρχιακά φύλλα της χώρας μας, και πιστεύω ότι θά την κάνης μελλοντικά να ξεπεράσει και τον εαυτό της ακόμη.

Αλλά μού έκοψες τη φόρα, με τόν άπροσδόκητο και σκληρό έξοστρακισμό, στόν όποιο καταδικάσες την Ποίηση. «Η 'Εξέλιξη' δεν θά δημοσιεύει ποιήματα». Χίλιοι κεραυνοί!!! κανένας ως τώρα δεν έτόλμησε να προσβάλλει την Ποίηση τόσο κατόμουργα.

Νά έξοστράκιζες τουλάχιστον τη συρρεαλιστική μονάχα Ποίηση, θάλεγα πως θέλεις να προφυλάξεις τούς άναγνώστες της, από τόν μάταιο και άγανο μόχθο να σπάζουν τα κεφάλια τους με άκαταλαβίστικα πράγματα.

Μα σύ, χωρίς κανένα διαταγμό, πέταξες στα κάρα σου σους πιδιών του Δήμου, δηλ γενικά την Ποίηση. Έτσι με κάνεις να ύποπτεύουμαι πως έχεις προηγούμενα μαζί της. Φαίνεται πως κατά τη μακροχρόνια δημοσιογραφική σου σταδιοδρομία, σε πίκρανε πολύ.

Όχι βέβαια αυτή καθεαυτή ή Ποίηση, αλλά οι εκατοντάδες τών έπίδοξων 'Ομήρων, που βιάζονται να «φανούσ» πού πρην καλά-καλά στεγνώσει τό μελάνι τών γραφτών τους, τό έξαποστέλλουν στις εφημερίδες, με τήν βεβαιότητα πως θάγραφώσαν κιόλας ένα άριστούργημα.

Αποτελούν τήν άθεράπευτη πλήρη όλων τών επαρχιακών φύλλων οι —νεοσάν τό πού πολύ —βιαστικοί αυτοί ματαιόδοξοι, με τή φορτωτικότητα τους, και ως συνέπεια τής μη δημοσιεύσεως

των «εργων» τους, με τή δυσαρέσκεια τους πού φτάνει τήν εχθρότητα πολλές φορές. Φαντάζονται φαίνεται πως από ήλεια δεν τους παραγορεύεται ή εύκαιρία να θαμπώσουν τό «σύμπαν» με τις άλοΐμωτες του, πού 99 ο)ο είναι άντιγραφές, άναμασήματα κατονομαρισμένα, γεμίσια άπιδανότητες και άσυνταξίες, άκυριολεκτικές και άνορθογραφίες.

Σκέπτομαι τώρα ότι έκανες πολύ καλά να δηλώσεις τόσο σταράτα, πως δε θά δημοσιεύεις ποιήματα, γιατί άν τολμήσεις να φιλοξενήσεις και κανένα καλό, οι έπίδοξοι 'Ομηροι θά σου ριχτούν άκάθεκτοι. Και παρά να δημοιουρήσεις εχθρότητες, καλύτερα έτσι. Και ται βέβαια και τό χλωρό κοντά στό ξηρό. Μά τί να γίνει.

Βρίσκω μάλιστα πως εξόν πού απαλλάττεις από σκοτούρες, έκτός πού προφυλάγεις και τούς άναγνώστες σου από άναγνώτες, κάνεις μεγάλο καλό και στόν ενδόξοξο 'Ομήρου, ύποχρεωνόντάς τους με τήν άρνηση σου αυτή, να φυλάγουν στά σκότη του συρταριού των τα προϊόντα τής βιαστικής των ματαιοδοξίας.

Έπειδή έχω τή βεβαιότητα πως, όταν ύστερα από καιρό τά ξαναπαύσουν στα χέρια τους, θά άνακαλύψουν κατάπληκτοι ότι δεν άξίζουν ούτε τό σκότη των συρταριών τους, και φυσικά πολύ περισσότερο τό φως τής δημοσιότητας τά άνουσουρήματα των, θά σου χρωστάνε μάλιστα χάρη πού δεν τους διαπόμπεψης, και θά θεραπευτούν άπ' τή νεανική τους ματαιοδοξία.

Όσοι έννοείται σηκώνουν θεράπεια, έχουν δηλαδή λήγη δύναστη αυτοκριτικής, γιατί ύπαόχρον και μερικοί άδιόρθωτοι αυτομπαλοσκοπούμενοι, πού είναι προωρισμένοι να άποτειλούν στοιχειά θμηθίας στη κοινωνία. Αυτούς ούτε ή μέθοδος των συρταριών τους άφελεί. Σ. ΒΕΡΒΕΝΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΟΣ

Τού κ. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΤΣΗ

Σε μίαν έποχή σάν και τούτη, έποχή καταστροφής, όπου όλα σαλεύουν από τά θεμέλια κ' ένζυχοϋμε άδικα κάποιον έλπίδα, πρέπει νάχουμε διπλή εύγνωμοσύνη για κείνους πού μας προφέρουν τούλάχιστο κάποια παρηγορία.

Μιλώ για τόν κ. Μιχ. Ι. Μιχαηλίδη και για τό νέο του βιβλίο, «Λεσβιακά σελίδες», μέρος δεύτερο.

Τό λογικό, ή πείρα, μας πείθουν ότι οι καταστροφές δε γίνονται κ' αυτές όλότελα στην τύχη ή ότι από τά έρείπια πού σωριάζει ή άνθρωπότητα σήμερα θάβγει βέβαια με τήν ώρα της κάποια νέα κι άπαραίτητη δημιουργία, άναγκαστική και όραία. Αλλά τής δημιουργίας αυτής άδικα ζητούμε τώρα να προμαντέψουμε τή μορφή κι ούτε καν καλοδιακρίνουμε τό προήμια της. Η καρδιά μας σφίγγει μήν ξερότατος από πού νά πιστεύει.

Τό βιβλίο του κ. Μιχαηλίδη είναι λοιπόν άνακούφιση και παρηγορία. Άνακούφιση γιατί μας έπιτρέπει να δραπετεύουμε από τό πνιγρό παρόν σε μία έποχή χτεσινή, προχτεσινή, άρκετα κοντινή ώστε να ξαναβεί μέσα μας με τό πρώτο άνασκάλεμα, άρκετά μακρινή ώστε ναχί εξαδικουτείται. Αλλά εννε προπάντων παρηγορία, γιατί βλέπουμε έναν άνθρωπο —άνθρωπο με τό καλύτερο νόημα πού ή λέξη—ύστερα από μία ζωή δλόκληρη χρήσιμη και κοπιαστική, τήν ώρα πού κάθε άλλος θά νόμιζε πως χαιρεί τό δικαίωμα να ξεκουραστεί, τόν βλέπουμε να δουλεύει ακόμα. Μέσα στη βούη τής καταστροφής ο κ. Μιχαηλίδης άτάραχος περιώζει. Ευλαβικά, στοργικά περιμαζεύει τις άναμνήσεις του τις πολλές και πολύτιμες, τούς ένθουσιασμούς του τούς ειλικρινείς και ξαναλέγει άδίσταχτα τό «πιστεύω»

Χρόνια εργάσθησαν και έμόχθησαν για τήν επεξεργασία του νέου μας συγχρονισμένου 'Αστικού Κώδικος. Πολλοί άπ' αυτούς ως ο Κ. Ρακίτβάν, Κ. Δεμερτζής, Κ. Κολυγένης, Δ. Παπούλιας, Α. Ρηγγανάκος, Θρ. Πετιμεζάς και Π. Άραβαντινός, δεν έζουν πειά. Αλλά και έκπεινος έπίσηος σε όλους τούς άλλους, επιστήμονας και πολιτικούς, ιδιαίτέρως δε στον άκαδημαϊκό και διατηρητική καθήγητή του 'Αστικού Δικαίου κ. Δ. Μπαλτήν πού έδωσε τήν τελειωτική μορφή στό Ιστορικό αυτό και ένθικό νομοθέτημα. Ο 'Ελληνικός 'Αστικός Κώδικας, τό ζυερον τσών γενεών, είναι πλέον γεγονός.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ



Η Περιφερειακή Διοικήτρια Ε. Ο. Ν. Λέσβου κ. Λιλή Κοζύρη μετά τού έπιτελείου της.

ΠΡΟΧΕΙΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
Ο ΝΕΟΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΞ

Τού δικηγόρου κ. Γ. Ι. ΦΩΤΙΟΥ

Ένα μεγάλο γεγονός στην ιστορία τής νομοθεσίας τής χώρας μας συνετελέσθη πρό λίγων ήμερών. Στάς 15 Μαρτίου 1940 έδημοσιεύθη ό νέος 'Ελληνικός 'Αστικός Κώδιξ έπειτα από πολυετή επεξεργασία από ειδική συντακτική επιτροπή, τήν όποι άν άπήρτιζαν οι διασημότεροι νομικοί τής 'Ελλάδας, άκαδημαϊκοί, καθηγητάι, άνώτεροι δικαστικοί, πολιτικοί και δικηγόροι.

Τό γεγονός αυτό επανηγορίσθη όπως έπρεπε και όπως ήξισε. Έπί 105 συνεχή χρόνια ή άστική νομοθεσία τού έθνους μας έστηρίζετο στην 'Εξάδελφο του 'Αρμενοπούλου, ή όποία έδημοσιεύθη τό 1345 και περιείχε περιληπτικώς και έν μεταφράσει εις τήν «κοινήν γλώσσαν» τάς κυριώτερας και σπουδαιότερας διατάξεις των Ρωμαίων και των Βυζαντινών Ατοκρατόρων. Ο Κωνσταντίνος 'Αρμενόπουλος κατήγετο από οικογένεια ευγενών τού Βυζαντίου, έσπούδασε νομικά στό Βυζάντιο και κατέλαβεν επί των αυτοκρατόρων 'Ιωάννου Κατακουζηνού και 'Ιωάννου Παλαιολόγου, άνωτάτας θέσεις, στην Θεσσαλονίκη δε, όπου είχε διορισθή άνώτατος Κριτής, εξέδωσε μεταξύ άλλων έργων του, και τήν 'Εξάδελφο. Ο μεγάλος αυτός νομοδιδάκκαλος είχε καθήγησή του και κάποιον Λέοντα Μαγαντίαν, μοναχόν, κατόπι Άρχιεπίσκοπον Μυτιλήνης. Φαίνεται ότι ο πατέρας του ήτο πολύ πλούσιος και ένδιεφέρθη να τού δώση γερή μόρφωση, γιατί έκτός από τόν μοναχόν αυτόν, δειγόν σχολιαστήν του 'Αριστοτέλους, είχε κατακαλέσει: εξ 'Ιταλας και από άλλα μέρη, διασημούς νομοδιδασκάλους και φιλοσόφους για να σπουδάσουν τό γυίο του. Η 'Εξάδελφος του 'Αρμενοπούλου έχρησμίμωσεν επί πολλας έκατονταετηρίδας ως Κώδιξ τού τουρκοκρατούμενου 'Ελληνισμού, από δε τής 23 Φεβρουαρίου 1835, διά τού Διατάγματος τού 'Οθωνος, άπετέλεσε μαζί με τά έθιμα τήν βάση τής άστικής νομοθεσίας τού άρτισυστάτου 'Ελληνικού Βασιλείου. Καί έτσι επί 105 χρόνι, ίσως και επηρμόζετο κατά τό πλείστον στόν τόπο μας, τό Βυζαντινορωμαϊκό Δίκαιο ή μάλλον τό 'Ελληνορωμαϊκό, έν τφ μεταξδ ζωής έδημοσιεύοντο μονομερώς και διάφοροι ειδικοί άστικοί νόμοι, ως οι περι διακρίσεως κτημάτων, περι ύποθηκων, περι τής εξ άδιαθέτου διαδοχής, περι διαζυγίων, περι επιτροπείας άνηλίκων και άλλου.

Ο νέος μας 'Αστικός Κώδιξ θά άρχισή εφαρμόζόμενος από τήν 1ην 'Ιουλίου 1941 διά να μελετηθή έν τφ μεταξδ από τόν νομικών κόσμον τής χώρας. Έπί ένα και μισό ακόμη χρόνο θά εφαρμόζεται τό δίκαιον πού ισχύει και σήμερα, τό όποτον θά ρυθμίζη έπίσης και άλλες τάς σχέσεις και μετά τήν 1ην 'Ιουλίου 1941 πού θά έχουν γεννηθεί μέχρι τότε. Όπως δηλαδή τά ελληνικά δικαστήρια στάς Νέες Χώρας εφαρμόζουν τήν τουρκική νομοθεσία δι' άλλες τάς σχέσεις πού είχαν γεννηθεί με τής άπελευθερώσεως (1912—1913) έτσι και εις τό μέλλον έπ' άρκετόν, ή σήμερα ισχύουσα νομοθεσία θά εφαρμόζεται δι' άλλες τάς σχέσεις πού θά γεννηθούν μέχρι τής 1ης 'Ιουλίου 1941.

Τιμή μεγάλη σε όσους από

ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Αθόρυβα και χωρίς να προσενουν και τήν έλαχίστην ένόχλησιν, άκόμη και μεταξδ τών δυναμένων να τά ένισχύσουν, συνεχίζουσα τήν λειτουργία των τά μαθητικά συστάτια. Έινε γεγονός ότι παράλληλα προς τό Κράτος πού τά έυστηματοποίησε και τά έπρόσεξε με ιδιαίτερον ένδιαφέρον, τά περιέβαλε με τήν στοργήν της και ή κοινωνία.

Αλλά είνε τόσον ιερών τό έργο πού έπιτελείται εις αυτά και τόσον άνώτερος ο προσορισμός των, ώστε να επιβάλλεται να τυχουν μεγαλύτερας οικονομικής ύποστηρίξεως από τάς εύπορούσας τάξεις, τήν στιγμήν μάάλιστα πού κατανώ πολλάκις προβληματική ή συνέχισις τής λειτουργίας των λόγω έλλείψεως πόρων.

Εις τήν νήσον μας χάρις και εις τήν στοργικήν φροντίδα τού εκπροσώπου τής 'Εθνικής Κυβερνήσεως κ. 'Αγ. Κοζύρη, τά μαθητικά συστάτια άνταπεκρίθησαν εις τήν άποστολή των πληρέστερον από κάθε άλλην φεράν. Όχι μόνον εις τήν πόλιν τής Μυτιλήνης, όχι μόνον εις τά σημαντικά κέντρα τής υπαίθρου, αλλά και εις τά μικρότερα χωρία, ένας αξιόλογος αριθμός ισχυρών παιδιών πού τά έμάσισεν ο ύποσιτισμός και ή άτόνια, ευρίσκει τό απαραίτητον φαγητόν του εις τό πλούσιον μαθητικόν μαγειρείον. Έινε τούτο μία πραγματικότητα πού έχει τόσην κοινωνικήν σπουδαιότητα, όσην δεν ήμπορουν να έχουν πολλάί άλλαι φιλανθρωπικαί έκδηλώσεις.

Ας εξακολουθήσιν να περιβάλλη τά μαθητικά συστάτια με τήν συμπάθειάν της ή εύπορος Λεσβιακή κοινωνία, παρέχουσα προθύμως τά μέσα διά τήν συντήρησιν των.

Έινε ή άποστολή των τερά, όπως και ο ώραιος σκοπός των παιδικών έξοχών του Πατριωτικού 'Ιδρυμάτος, πού θά λειτουργήσουν και εφέτος. χάρις εις τήν μέριμναν τού άκαταβλήτου εις έργα πολιτισμού, εκπροσώπου τής 'Εθνικής Κυβερνήσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΗΜΕΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ο Προϊστάμενος τής Γεωργικής 'Υπηρεσίας Λέσβου κ. Άναστ. Παπαθανασίου μετέβη τήν παρελθούσαν Τετάρτην εις Πολυχνίτον και Βρυσσάν διά τήν όργάνωσιν των μεταβατικών σχολείων εξημερώσεως άγρίων δένδρων και έπιθεώρησιν των λειτουργούντων τοιούτων διά τά έλαιολαδεύματα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΗΜΕΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ο Προϊστάμενος τής Γεωργικής 'Υπηρεσίας Λέσβου κ. Άναστ. Παπαθανασίου μετέβη τήν παρελθούσαν Τετάρτην εις Πολυχνίτον και Βρυσσάν διά τήν όργάνωσιν των μεταβατικών σχολείων εξημερώσεως άγρίων δένδρων και έπιθεώρησιν των λειτουργούντων τοιούτων διά τά έλαιολαδεύματα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΗΜΕΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ο Προϊστάμενος τής Γεωργικής 'Υπηρεσίας Λέσβου κ. Άναστ. Παπαθανασίου μετέβη τήν παρελθούσαν Τετάρτην εις Πολυχνίτον και Βρυσσάν διά τήν όργάνωσιν των μεταβατικών σχολείων εξημερώσεως άγρίων δένδρων και έπιθεώρησιν των λειτουργούντων τοιούτων διά τά έλαιολαδεύματα.

